

Oikeustapauskokoelma

UNIONIN YLEISEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (ensimmäinen jaosto)

10 päivänä kesäkuuta 2020*

Henkilöstö – Virkamiehet – Virkamiesten oikeudet ja velvollisuudet – Unionin toimintaan liittyvän tekstin julkaiseminen – Ennakoilmoitusvelvollisuus – Henkilöstösääntöjen 17 a artikla – Arviointikertomus – Vastuu

Asiassa T-608/18,

Mark Anthony Sammut, kotipaikka Foetz (Luxemburg), edustajanaan asianajaja P. Borg Olivier,

kantajana,

vastaan

Euroopan parlamentti, asiamiehinään M. Sammut ja I. Lázaro Betancor,

vastaajana,

jossa on kyse SEUT 270 artiklaan perustuvasta kanteesta, jossa vaaditaan pääasiallisesti yhtäältä kumoamaan parlamentin 4.1.2018 antama päätös, siltä osin kuin päätöksessä ei hyväksytty kantajan vaatimusta erään arviointilausuman poistamisesta häntä koskevasta arviointikertomuksesta vuodelta 2016, ja toisaalta korvausta aineellisista ja aineettomista vahingoista, joita kantajalle väitetään aiheutuneen kyseisestä päätöksestä,

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja H. Kanninen sekä tuomarit M. Jaeger ja N. Póltorak (esittelevä tuomari),

kirjaaja: hallintovirkamies S. Bukšek Tomac,

ottaen huomioon asian käsittelyn kirjallisessa vaiheessa ja 28.1.2020 pidetyssä istunnossa esitetyn,

on antanut seuraavan

tuomion

Asian tausta

- 1 Kantaja Mark Anthony Sammut on Euroopan parlamentin virkamies.

* Oikeudenkäyntikieli: malta.

- 2 Kantaja julkaisi marraskuussa 2016 Maltalla teoksen, jonka nimi on *L-Aqwa fl-Ewropa. Il-Panama Papers u l-Poter* (Euroopan parhaat. Panaman paperit ja valta) (jäljempänä riidanalainen teos).
- 3 Kantaja ilmoitti 13.3.2017 parlamentin käännöksen pääosaston pääjohtajalle aikovansa julkaista toisen painoksen riidanalaisesta teoksesta. Parlamentti katsoi 7.4.2017, ettei kantajan pyyntöä voitu ottaa tutkittavaksi, koska kyse oli toisesta painoksesta eikä ilmoitusta siten voitu pitää ennen kyseisen teoksen julkaisemista tehtynä ilmoituksena.
- 4 Kantajaa koskevaan arviointikertomukseen vuodelta 2016 sisältyy arviointilausuma, jonka mukaan kantaja ”näyttää jättäneen ilmoittamatta nimittävälle viranomaiselle aikomuksestaan julkaista kirja, ’L-Aqwa fl-Ewropa. Il-Panama Papers u l-Poter’, vuonna 2016” (jäljempänä riidanalainen arviointilausuma). Riidanalainen arviointilausuma sisältyy osioon ”Käyttäytyminen”, joka on mainitussa arviointikertomuksessa otsikon ”3. Sääntöjen ja menettelyjen noudattaminen” alla.
- 5 Kantaja teki 17.5.2017 arviointikertomuksia käsittelevälle komitealle pyynnön häntä koskevan vuodelta 2016 laaditun arviointikertomuksen uudelleen käsittelystä. Hän pyysi erityisesti riidanalaisen arviointilausuman poistamista.
- 6 Käännöksen pääosaston pääjohtaja lähetti 4.1.2018 kantajalle kirjeen, jossa hän ilmoitti kantajalle päättäneensä yhtyä arviointikertomuksia käsittelevän komitean 8.11.2017 esittämiin johtopäätöksiin ja tekevänsä sen vuoksi kantajaa koskevaan arviointikertomukseen vuodelta 2016 vain yhden muutoksen poistamalla arviointilausuman, joka koskee kantajan työn tuloksellisuutta työssäolopäivää kohti (jäljempänä 4.1.2018 annettu päätös). Näin menetellessään pääjohtaja siis kieltäytyi poistamasta riidanalaisista arviointilausumaa mainitusta arviointikertomuksesta.
- 7 Kantaja teki 26.3.2018 Euroopan unionin virkamiehiin sovellettavien henkilöstösääntöjen (jäljempänä henkilöstösäännöt) 90 artiklan 2 kohdan mukaisen valituksen 4.1.2018 annetusta päätöksestä. Kyseisessä valituksessaan hän vaati erityisesti, että nimittävä viranomainen toteuttaa tarvittavat toimenpiteet riidanalaisen arviointilausuman poistamiseksi häntä koskevasta arviointikertomuksesta vuodelta 2016.
- 8 Nimittävä viranomainen hylkäsi 6.7.2018 päivätyllä kirjeellä kantajan tekemän valituksen (jäljempänä valituksen hylkäämistä koskeva päätös).

Oikeudenkäyntimenettely ja asianosaisten vaatimukset

- 9 Kantaja nosti nyt käsiteltävän kanteen unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 8.10.2018 jätetyllä kannekirjelmällä.
- 10 Kantaja pyysi unionin yleisen tuomioistuimen kirjaamoon 11.3.2019 jätetyllä asiakirjalla todistajien kuulemista. Parlamentti esitti 1.4.2019 huomautuksensa tästä pyynnöstä.
- 11 Koska esittelevä tuomari sijoitettiin unionin yleisen tuomioistuimen jaostojen kokoonpanon muuttamisen yhteydessä ensimmäiseen jaostoon, nyt käsiteltävä asia jaettiin unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 27 artiklan 5 kohdan mukaisesti kyseiselle jaostolle.
- 12 Asianosaisten lausumat ja vastaukset unionin yleisen tuomioistuimen esittämiin suullisiin kysymyksiin kuultiin 28.1.2020 pidetyssä istunnossa.
- 13 Kantaja vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
  - kumoaa 4.1.2018 annetun päätöksen osittain

- kumoaa valituksen hylkäämisestä tehdyn päätöksen
  - määrää riidanalaisen arviointilausuman poistettavaksi häntä koskevasta arviointikertomuksesta vuodelta 2016
  - velvoittaa parlamentin korvaamaan 4.1.2018 annetusta päätöksestä aiheutuneet vahingot
  - velvoittaa parlamentin korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 14 Parlamentti vaatii, että unionin yleinen tuomioistuin
- hylkää kanteen
  - velvoittaa kantajan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudellinen arviointi

Alustavat huomautukset

- 15 Ensimmäisessä ja toisessa vaatimuksessaan kantaja vaatii 4.1.2018 annetun päätöksen ja valituksen hylkäämisestä tehdyn päätöksen kumoamista osittain.
- 16 Tältä osin on syytä muistuttaa, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan henkilöstösääntöjen 90 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu hallinnollinen valitus ja sen nimenomainen tai implisiittinen hylkääminen ovat erottamaton osa monimutkaista menettelyä ja ne ovat vain ennakoedellytys sille, että asia voidaan saattaa tuomioistuimen käsiteltäväksi. Vaikka kanne olisi nimenomaisesti kohdistettu valituksen hylkäämisestä tehtyyn päätökseen, tässä tilanteessa kanteen seurauksena oikeudenkäynnin kohteeksi tulee asianosaiselle vastainen toimi, josta hallinnollinen valitus on tehty (ks. analogisesti tuomio 17.1.1989, Vainker v. parlamentti, 293/87, EU:C:1989:8, 7 ja 8 kohta), paitsi jos valituksen hylkäämisellä on eri ulottuvuus kuin toimella, josta valitus tehtiin (tuomio 25.10.2006, Staboli v. komissio, T-281/04, EU:T:2006:334, 26 kohta).
- 17 Kaikilla ainoastaan valituksen hylkäämistä koskevilla implisiittisillä ja nimenomaisilla päätöksillä nimittäin vain vahvistetaan toimi tai toimimatta jättäminen, josta kantaja valittaa, eivätkä ne ole erillisiä kannekelpoisia toimia, joten tähän itsenäistä sisältöä vailla olevaan päätökseen kohdistetut kannevaatimukset on katsottava kohdistetuiksi alkuperäiseen toimeen (ks. tuomio 19.6.2015, Z v. tuomioistuin, T-88/13 P, EU:T:2015:393, 141 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 18 Nyt käsiteltävässä asiassa on syytä todeta, että 4.1.2018 annetusta päätöksestä tehdyn valituksen hylkäämisestä tehdyllä päätöksellä pelkästään vahvistetaan 4.1.2018 tehty päätös, koska siinä ei muuteta päätöksen ratkaisuosaa eikä siihen myöskään sisälly kantajan tilanteen uudelleenarviointia uusien oikeudellisten seikkojen tai tosiseikkojen perusteella. Se seikka, että valituksen hylkäämisestä tehdyssä päätöksessä täsmennetään 4.1.2018 annetun päätöksen perusteluja, ei vaikuta siihen, että päätös on vahvistamispäätös. Tällaisessa tilanteessa tarkastelun kohteena on asianosaiselle vastaisen alkuperäisen päätöksen laillisuus, mutta tarkastelussa otetaan huomioon valituksen hylkäämisestä tehtyyn päätökseen sisältyvät perustelut, joiden oletetaan vastaavan kyseistä toimea (ks. vastaavasti tuomio 9.12.2009, komissio v. Birkhoff, T-377/08 P, EU:T:2009:485, 55 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 19 Koska valituksen hylkäämisestä tehdyllä päätöksellä ei tässä tapauksessa ole itsenäistä sisältöä, kumoamisvaatimukset on katsottava kohdistetuiksi 4.1.2018 annettuun päätökseen, jonka laillisuuden tutkimisessa on otettava huomioon valituksen hylkäämisestä tehtyyn päätökseen sisältyvät perustelut.

Kolmannen vaatimuksen tutkittavaksi ottaminen

- 20 Kantajan kolmannen vaatimuksen tarkoituksena on, että unionin yleinen tuomioistuin määräisi parlamentin poistamaan riidanalaisen arviointilausuman häntä koskevasta arviointikertomuksesta vuodelta 2016.
- 21 Tältä osin on syytä muistuttaa vakiintuneesta oikeuskäytännöstä, jonka mukaan unionin yleisellä tuomioistuimella ei ole toimivaltaa antaa määräyksiä unionin toimielimelle ja näin on siitä riippumatta, että toimielimellä, joka on antanut kumotun toimen, on SEUT 266 artiklassa ilmaistu yleinen velvollisuus toteuttaa kumoamista koskevan tuomion täytäntöön panemiseksi tarvittavat toimenpiteet (ks. tuomio 15.1.2019, HJ v. lääkevirasto, T-881/16, ei julkaistu, EU:T:2019:5, 26 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 22 Vaatimus siitä, että unionin yleinen tuomioistuin määräisi riidanalaisen arviointilausuman poistettavaksi kantajaa koskevasta arviointikertomuksesta vuodelta 2016, on näin ollen jätettävä tutkimatta.

Valituksessa esitettyihin perusteluihin kohdistuvan viittauksen tutkittavaksi ottaminen

- 23 Kantajan kanteessa viitataan 26.3.2018 tehtyyn valitukseen ja katsotaan, että mainitun valituksen kaikki kohdat on katsottava nyt käsiteltävään kanteeseen erottamattomasti kuuluviksi osiksi.
- 24 Tältä osin on syytä muistuttaa, että Euroopan unionin tuomioistuimen perussäännön 21 artiklan ja unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 76 artiklan d alakohdan mukaan kanteessa on mainittava oikeudenkäynnin kohde sekä perusteet ja perustelut, joihin asiassa vedotaan, ja yhteenveto kyseisistä perusteista. Tämän maininnan on oltava riittävän selvä ja täsmällinen, jotta vastaaja voi valmistautua esittämään puolustuksensa ja jotta unionin yleinen tuomioistuin voi tarvittaessa antaa asiassa ratkaisun ilman täydentäviä tietoja (ks. vastaavasti tuomio 14.3.2013, Fresh Del Monte Produce v. komissio, T-587/08, EU:T:2013:129, 268 kohta).
- 25 Sitä paitsi liitteet voidaan ottaa huomioon ainoastaan siltä osin kuin niillä tuetaan tai täydennetään oikeudellisia perusteita tai perusteluja, joihin kantajat ovat nimenomaisesti vedonneet kirjelmiensä varsinaisessa osassa, ja siltä osin kuin voidaan täsmällisesti määrittää, mitkä niiden sisältämistä seikoista tukevat tai täydentävät kyseisiä oikeudellisia perusteita tai perusteluja. Vaikka nimittäin kannetta voidaan tukea viittaamalla sen liitteenä olevien asiakirjojen kohtiin, unionin yleisen tuomioistuimen asiana ei ole etsiä ja tunnistaa liitteistä kanneperusteita ja perusteluja, joihin kanteen voitaisiin katsoa perustuvan, koska liitteiden tehtävä on puhtaasti todistuksellinen ja täydentävä (ks. vastaavasti tuomio 11.9.2014, MasterCard ym. v. komissio, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, 40 ja 41 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 26 Nyt käsiteltävässä asiassa kantaja kuitenkin tyytyy viittaamaan yleisesti valituksen kaikkiin kohtiin ilman enempiä täsmennyksiä. Sen vuoksi on todettava, että kyseinen viittaus on jätettävä tutkimatta sen tutkittavaksi ottamisen edellytysten selvän puuttumisen vuoksi.

Asiakysymys

Kumoamisvaatimus

- 27 Kantaja vetoaa kumoamisvaatimuksensa tueksi kahteen kanneperusteeseen, jotka on syytä käsitellä yhdessä. Ensimmäinen kanneperuste perustuu ilmaisuvapautta koskevan perusoikeuden loukkaamiseen. Toinen kanneperuste perustuu henkilöstösääntöjen 17 a artiklan 2 kohdan virheelliseen soveltamiseen.

- 28 Nämä kanneperusteet jakautuvat asiasisällöltään kolmeen erilliseen väitteeseen. Ensinnäkin kantaja vetoaa siihen, ettei riidanalainen teos ole omiaan vahingoittamaan vakavasti unionin oikeutettuja etuja ja että kantajaan on siten perusteettomasti kohdistettu seuraamus häntä koskevassa arviointikertomuksessa vuodelta 2016. Toiseksi kantaja katsoo, että riidanalaisen teoksen aihepiiriin katsominen unionin toimintaan liittyväksi perustuu ”unionin toiminnan” käsitteen liian laajaan tulkintaan. Kolmanneksi kantaja katsoo, että valituksen hylkäämisestä tehtyä päätöstä ei ole perusteltu.
- 29 Unionin yleinen tuomioistuin katsoo tarkoituksenmukaiseksi tutkia ensin kolmannen väitteen.

– *Kolmas väite*

- 30 Kantaja vetoaa 4.1.2018 annetun päätöksen perustelujen puutteellisuuteen siksi, että ne perustuvat vain pelkkään mielipiteeseen eivätkä tosiseikkoihin tai oikeudellisiin seikkoihin. Hän väittää tältä osin ensinnäkin, että nimittävän viranomaisen valituksen hylkäämisestä tekemässään päätöksessä käyttämä ilmaisu ”katson, että” osoittaa, että kyseinen päätös perustuu mielipiteeseen eikä sellaisiin objektiivisiin seikkoihin, joilla on riittävät perustelut. Toiseksi kantaja väittää, että nimittävä viranomainen ei ole lukenut riidanalaista teosta ja että se on tukeutunut pelkästään teoksen otsikkoon päätelläkseen, että teos liittyi unionin toimintaan. Kantajan mukaan käännöksen pääosaston maltan kielen yksikön päällikkö on lisäksi myöntänyt, ettei mainitussa teoksessa lainkaan viitata unionin eikä parlamentin toimintaan. Näin ollen 4.1.2018 annetun päätöksen perustelut eivät ole asetettujen vaatimusten mukaisia silloin, kun on lausuttava siitä, onko perusoikeutta mahdollisesti loukattu.
- 31 Parlamentti kiistää kantajan väitteet.
- 32 Aluksi on syytä muistuttaa, että SEUT 296 artiklassa tarkoitettu perusteluvollisuus, josta muistutetaan Euroopan unionin perusoikeuskirjan 41 artiklan 2 kohdan c alakohdassa, on unionin oikeuden keskeinen periaate, jonka tarkoituksena on yhtäältä antaa asianomaiselle riittävät tiedot, jotta hän voi arvioida, onko hänelle vastainen toimi perusteltu ja onko tarkoituksenmukaista nostaa kanne sen laillisuuden riitauttamiseksi, ja toisaalta antaa unionin tuomioistuimille mahdollisuus harjoittaa valvontaansa (ks. tuomio 3.7.2019, PT v. EIP, T-573/16, ei julkaistu, EU:T:2019:481, 374 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 33 Päätöksen perusteluja arvioitaessa on otettava huomioon päätöksen sanamuodon lisäksi myös sen asiayhteys ja kaikki asiaa koskevat oikeussäännöt. Päätös on siten riittävästi perusteltu silloin, kun se on tehty asianomaisen tuntemassa asiayhteydessä, jonka perusteella asianomainen voi ymmärtää häntä koskevan toimenpiteen ulottuvuuden (ks. tuomio 1.5.2004, N v. komissio, T-198/02, EU:T:2004:101, 70 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 34 On kuitenkin muistutettava, että perusteluvollisuus on olennainen menettelymääräys, joka on erotettava perustelujen aineellisesta paikkansapitävyydestä, koska viimeksi mainittu koskee riidanalaisen toimen aineellista lainmukaisuutta (ks. tuomio 1.3.2017, Silvan v. komissio, T-698/15 P, ei julkaistu, EU:T:2017:131, 17 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 35 Kysymys 4.1.2018 annetun päätöksen perustelujen riittävydestä nyt kyseessä olevassa tilanteessa erityisesti valituksen hylkäämisestä tehtyyn päätökseen sisältyvät perustelut huomioon ottaen on ratkaistava näiden seikkojen valossa.

36 Tältä osin on korostettava, että valituksen hylkäämisestä tehdyssä päätöksessä nimittävä viranomainen muistutti aluksi henkilöstösääntöjen 17 a artiklasta johtuvista oikeuksista ja velvollisuuksista, jotka koskevat kaikkia unionin virkamiesten julkaisemia tekstejä. Tämän jälkeen se totesi, ettei kantaja ollut ilmoittanut etukäteen parlamentille aikomuksestaan julkaista riidanalainen teos. Lopuksi se ilmoitti kantajalle seuraavaa:

"kuten kirjanne nimi antaa ymmärtää ja kuten myös itse kuvailette valituksenne 2 kohdassa, kirjanne käsittelee Panaman papereita ja offshore-yhtiöitä. Parlamentti on toteuttanut toimenpiteitä käsitelläkseen kysymyksiä, jotka liittyvät rahanpesua ja veronkiertoa varten perustettuihin offshore-yrityksiin. Tarkemmin sanottuna kesäkuussa 2016 perustettiin PANA-valiokunta – joka on tutkinut unionin ja sen jäsenvaltioiden yhteyksiä Panaman papereihin. Näin ollen katson, että kirjanne ja parlamentin työn välillä on yhteys."

37 Tässä yhteydessä kantaja ensinnäkin väittää, että ilmaisun "katson" käyttäminen osoittaisi, ettei mainittu päätös perustu objektiivisiin seikkoihin ja ettei se siten riitä täyttämään perusteluvaatimusta. On kuitenkin todettava, että toisin kuin kantaja väittää, se, että nimittävä viranomainen on käyttänyt ilmaisua "katson", ei mitenkään riitä osoittamaan, että 4.1.2018 annetun päätöksen perustelut olisivat subjektiiviset. Kyseisen sanamuodon käyttäminen ei siten voi yksinään vaikuttaa mainitun päätöksen laillisuuteen.

38 Tämä väite on näin ollen hylättävä perusteettomana.

39 Toiseksi kantaja väittää, että nimittävän viranomaisen johtopäätös riidanalaisen teoksen liittymisestä unionin toimintaan, vaikka käännöksen pääosaston maltan kielen yksikön päällikkö on esittänyt vastakkaisen näkemyksen, johtuu siitä, ettei nimittävä viranomainen ole lukenut teosta.

40 Tältä osin on aluksi huomautettava, että käännöksen pääosastoon kuuluvan yksikön päällikön vastakkaisella näkemyksellä riidanalaisen teoksen sisällöstä ei ole merkitystä selvitetäessä, ovatko 4.1.2018 annetun päätöksen perustelut objektiivisesti riittävät.

41 Seuraavaksi on todettava, että riidanalaisen teoksen sisältöä koskevat toteamukset liittyvät päätöksen aineellisen laillisuuden eivätkä sen perustelujen valvontaan eikä niitä siksi voida hyväksyä perusteluvelvollisuuden laiminlyöntiä koskevan väitteen yhteydessä. Joka tapauksessa on huomautettava, että parlamentti on asianosaisten kuulemiseksi pidetyssä istunnossa täsmentänyt, että riidanalaisen teoksen sisältö oli selitetty nimittäväälle viranomaiselle.

42 Edellä olevasta 36 kohdasta ilmenee vielä, että 4.1.2018 annettu päätös perustui tosiasiallisesti siihen, että riidanalainen teos koski Panaman papereita ja offshore-yrityksiä ja että sillä oli yhteys parlamentin työhön. Kantajan on näiden seikkojen perusteella katsottu laiminlyöneen henkilöstösääntöjen 17 a artiklan mukaisia velvollisuuksiaan.

43 Tässä yhteydessä on todettava, että perustelut olivat riittävät, jotta kantaja saattoi arvioida, oliko 4.1.2018 annettu päätös aineellisesti oikea vai oliko siinä sellainen virhe, jonka perusteella sen pätevyys voitiin riitauttaa. Edellä esitettyjen seikkojen perusteella kantajalla oli nimittäin mahdollisuus ymmärtää ne erityiset syyt, joiden vuoksi parlamentti oli katsonut, että kantajan olisi pitänyt ilmoittaa nimittäväälle viranomaiselle aikomuksestaan julkaista riidanalainen teos. Kaiken lisäksi on syytä todeta, että kantaja on riitauttanut mainitut syyt nyt käsiteltävän kanteen yhteydessä. Kyseiset perustelut ovat riittävät myös sitä varten, että unionin yleinen tuomioistuin voi tutkia 4.1.2018 annetun päätöksen laillisuuden.

44 Näin ollen ei voida kiistää sitä, että riidanalainen päätös täyttää oikeuskäytännössä asetetut edellytykset, sellaisina kuin niihin viitataan edellä 32–34 kohdassa. Kantajan väite, jossa vedotaan 4.1.2018 annetun päätöksen perustelujen puutteellisuuteen, on sen vuoksi hylättävä.

– Ensimmäinen väite

- 45 Kantaja väittää, että nimittävä viranomainen on asettanut hänelle ankaramman velvollisuuden kuin henkilöstösääntöjen 17 a artiklan 2 kohdassa säädetään. Se, että parlamentti on perustanut tutkintavaliokunnan, jonka tehtävänä on tutkia epäilyjä rahanpesuun, veronkiertoon ja veropetoksiin liittyvästä unionin oikeuden rikkomisesta ja unionin oikeutta sovellettaessa ilmenneistä hallinnollisista epäkohdista (jäljempänä PANA-valiokunta), ei kantajan mukaan estä kantajaa ilmaisemasta mielipidettään Panaman papereihin liittyvistä ajankohtaisista kysymyksistä, kunhan hän ei arvostelee mainitun valiokunnan, parlamentin tai unionin toimintaa sellaisella tavalla, joka vahingoittaa unionin oikeutettuja etuja. Kantaja vetoaa tältä osin 6.3.2001 annettuun tuomioon Connolly v. komissio (C-274/99 P, EU:C:2001:127), josta hänen mielestään ilmenee, ettei nyt käsiteltävässä asiassa ole merkitystä sillä seikalla, onko hän jättänyt ilmoittamatta aikomuksesta julkaista riidanalainen teos, vaan sen ratkaisemisella, onko teoksen sisältö voinut vahingoittaa vakavasti unionin oikeutettuja etuja. Koska riidanalainen teos ei kantajan mukaan aiheuta tällaista uhkaa, sen ei voida katsoa kuuluvan henkilöstösääntöjen 17 a artiklan 2 kohdassa säädetyn edellytyksen soveltamisalaan eikä liittyvän unionin toimintaan.
- 46 Parlamentti kiistää kantajan väitteet.
- 47 Aluksi on täsmennettävä, että unionin yleisen tuomioistuimen ei kuulu korvata arvioinnin kohteena olleen henkilön työn arvioimisesta vastaavien henkilöiden esittämää arviointia omalla arvioinnillaan. Arvioijille on nimittäin annettu laaja harkintavalta heidän arvioidessaan niiden henkilöiden työtä, joiden arviointi on heidän tehtävänänsä. Unionin tuomioistuimen harjoittama arviointikertomusten sisällön valvonta kohdistuu siten vain menettelymääräysten noudattamiseen, tosiseikkojen paikkansa pitävyyteen ja siihen, ettei asiassa ole tehty ilmeistä arviointivirhettä eikä harkintavaltaa ole käytetty väärin (ks. vastaavasti tuomio Seton v. komissio, 36/81, 37/81 ja 218/81, EU:C:1983:152, 23 kohta ja tuomio 25.10.2005, Cwik v. komissio, T-96/04, EU:T:2005:376, 41 kohta).
- 48 Lisäksi on muistettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin virkamiehillä ja muuhun henkilöstöön kuuluvilla on sananvapaus, ja tämä koskee myös unionin toimielinten toiminnan kattamia aloja. Tämä vapaus käsittää vapauden ilmaista kirjallisesti tai suullisesti mielipiteitä, jotka poikkeavat sen toimielimen puoltamista mielipiteistä, joiden palveluksessa he ovat, tai ovat vähemmistössä niihin nähden (ks. tuomio 6.3.2001, Connolly v. komissio, C-274/99 P, EU:C:2001:127, 43 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 49 Sanavapautta voidaan kuitenkin rajoittaa Roomassa 4.11.1950 allekirjoitetun ihmisoikeuksien ja perusvapauksien suojaamiseksi tehdyn yleissopimuksen 10 artiklan 2 kappaleen mukaisesti, jossa määrätään, että koska tämän vapauden käyttöön liittyy velvollisuuksia ja vastuuta, se voidaan asettaa sellaisten muodollisuuksien, ehtojen, rajoitusten ja rangaistusten alaiseksi, joista on säädetty laissa ja jotka ovat välttämättömiä demokraattisessa yhteiskunnassa (ks. tuomio 13.12.2012, Strack v. komissio, T-199/11 P, EU:T:2012:691, 137 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 50 Demokraattisessa yhteiskunnassa on myös hyväksyttävää asettaa virkamiehille heidän asemansa perusteella henkilöstösääntöjen 17 a artiklassa säädetyn kaltaisia velvollisuuksia. Tällaisten velvollisuuksien, joilla tosin rajoitetaan sananvapauden käyttämistä, tarkoituksena on säilyttää luottamussuhde, jonka on vallittava toimielimen ja sen virkamiesten tai toimihenkilöiden välillä (tuomio 13.12.2012, Strack v. komissio, T-199/11 P, EU:T:2012:691, 138 kohta; ks. analogisesti tuomio 6.3.2001, Connolly v. komissio, C-274/99 P, EU:C:2001:127, 44 kohta).
- 51 Tältä osin henkilöstösääntöjen 17 a artiklan 2 kohdasta ilmenee, että virkamiehen, joka aikoo julkaista tai antaa julkaistavaksi yksin tai yhdessä muiden henkilöiden kanssa minkä tahansa sellaisen tekstin, jonka aihe liittyy unionin toimintaan, on ilmoitettava siitä nimittävälle viranomaiselle etukäteen. Nimittävän viranomaisen on esitettävä mahdolliset vastalauseensa 30 työpäivän kuluessa tiedon vastaanottamisesta, sillä muuten sen katsotaan antaneen implisiittisen suostumuksensa tähän.

Oikeuskäytännössä on täsmennetty, että tällainen lupa voidaan evätä vain poikkeuksellisesti, jos suunniteltu julkaiseminen saattaa vakavasti vaarantaa unionin oikeutettuja etuja (ks. vastaavasti tuomio 15.9.2017, Skareby v. EUH, T-585/16, EU:T:2017:613, 80 ja 81 kohta).

- 52 Tästä seuraa, että menettely, jota virkamiesten, jotka aikovat julkaista minkä tahansa sellaisen tekstin, jonka aihe liittyy unionin toimintaan, on noudatettava, muodostuu kahdesta erillisestä vaiheesta. Ensimmäisessä vaiheessa virkamiehen velvollisuutena on ilmoittaa nimittävälle viranomaiselle aikomuksestaan julkaista tällainen teksti, jos kyseessä olevan tekstin aihe liittyy unionin toimintaan. Toisessa vaiheessa nimittävän viranomaisen velvollisuutena on ilmoittaa asianomaiselle virkamiehelle kirjallisesti päätöksestään 30 päivän kuluessa, jos nimittävä viranomainen pystyy osoittamaan, että teksti voi vahingoittaa vakavasti unionin oikeutettuja etuja.
- 53 Kummallekin vaiheelle ominaiset erilaiset menettelytavat vastaavat suoraan henkilöstösääntöjen 17 a artiklassa säädetyn menettelyn tarkoitusta. Asianomaisen virkamiehen etukäteen tekemä ilmoitus aikomuksestaan julkaista mikä tahansa sellainen teksti, jonka aihe liittyy unionin toimintaan, antaa sen jälkeen toimielimille mahdollisuuden suorittaa valvontatehtävä, joka niiden on toteutettava henkilöstösääntöjen 17 a artiklan 2 kohdan toisen alakohdan nojalla. Näiden toteamusten mukaisesti se, voiko kyseessä oleva teksti vahingoittaa vakavasti unionin oikeutettuja etuja, ei siten ole asiaan vaikuttava seikka, joka olisi otettava huomioon siinä vaiheessa, kun ilmoitetaan aikomuksesta julkaista mikä tahansa sellainen teksti, jonka aihe liittyy unionin toimintaan.
- 54 Nyt kyseessä olevassa tapauksessa on huomautettava, ettei nimittävälle viranomaiselle ole etukäteen ilmoitettu riidanalaisen teoksen julkaisemisesta. Tältä osin parlamentti on 4.1.2018 annetussa päätöksessä pelkästään katsonut, että riidanalainen arviointilausuma, joka sisältyi kantajaa koskevan vuodelta 2016 laaditun arviointikertomuksen osioon ”Käyttäytyminen” otsikon ”3. Sääntöjen ja menettelyjen noudattaminen” jälkeen, oli aiheellinen henkilöstösääntöjen 17 a artiklan 2 kohdan perusteella, ja siten todennut ennakoilmoitusvelvollisuuden noudattamatta jättämisen. Parlamentti ei sen sijaan ole esittänyt minkäänlaista arviointia riidanalaisen teoksen mahdollisesti aiheuttamasta uhasta unionin oikeutetuille eduille.
- 55 Näin ollen on todettava, että sillä kantajan esittämällä seikalla, ettei riidanalainen teos voi aiheuttaa vakavaa vahinkoa unionin oikeutetuille eduille, ei ole merkitystä arvioitaessa 4.1.2018 annetun päätöksen laillisuutta.
- 56 Väite, joka perustuu siihen, että koska riidanalainen teos ei voi aiheuttaa vakavaa vahinkoa unionin oikeutetuille eduille, parlamentti olisi asettanut kantajalle henkilöstösääntöjen 17 a artiklan 2 kohdassa säädettyä ankaramman velvollisuuden katsoessaan, että kantajan olisi pitänyt ilmoittaa julkaisuaikomuksestaan nimittävälle viranomaiselle, on sen vuoksi hylättävä.

– *Toinen väite*

- 57 Kantaja väittää ensinnäkin, että ilmoitusvelvollisuus, joka sitoo virkamiehiä, jotka aikovat julkaista minkä tahansa tekstin, velvoittaa heitä vain siinä tapauksessa, että mainittu teksti koskee unionin toimintaa. Tältä osin nimittävällä viranomaisella on kantajan mukaan velvollisuus tulkita unionin toiminnan käsitettä suppeasti varsinkin ottaen huomioon muut suuntaviivat, joissa vahvistetaan asiayhteys, joissa mainittua käsitettä on tulkittava. Nyt käsiteltävässä tapauksessa pelkkä viittaus riidanalaisen teoksen ja unionin toiminnan väliseen yhteyteen ei riitä osoittamaan, että kantaja olisi ollut velvollinen ilmoittamaan hallinnolle aikomuksestaan julkaista kyseinen teos.
- 58 Kantaja väittää siten lähinnä, että riidanalaisessa teoksessa ei viitata mihinkään unionin toimintaan vaan se koskee vain ja ainoastaan keskustelua Maltaan sisäisestä politiikasta. Koska parlamentti työskentelee useiden eri aihepiireihin kuuluvien asioiden parissa, nimittävän viranomaisen omaksuman päätelmän hyväksyminen merkitsisi sitä, että unionin virkamiehiä kiellettäisiin ilmaisemasta mielipidettään

- mistään asiasta, joka on PANA-valiokunnan ja parlamentin työskentelyn kohteena. Koska riidanalaisessa teoksessa ei viitata mainitun valiokunnan eikä unionin toimintaan, sen kohde ei siis koske unionin toimintaa. Näin ollen kantaja ei ole vahingoittanut luottamussuhdettaan eikä laiminlyönyt lojaalisuus- ja puolueettomuusvelvollisuuksiaan unionia kohtaan jättäessään ilmoittamatta julkaisuaikomuksestaan. Kantaja katsoo, että siinä tapauksessa, että teoksen kohde vastoin nyt käsiteltävän tapauksen tosiasioita koskisi unionin toimintaa, teos enintään täydentäisi nimittävän viranomaisen harkintaa ja PANA-valiokunnan suorittamaa tutkintaa.
- 59 Toiseksi kantaja lisää, että määrätessään hänelle seuraamuksen nimittävä viranomainen on ottanut itselleen sille henkilöstösääntöjen 17 a artiklan 2 kohdassa myönnettyä laajemman harkintavallan ja että nimittävä viranomainen on siten loukannut hänen sananvapauttaan.
- 60 Kolmanneksi kantaja korostaa, että henkilöstösääntöjen 17 a artiklan 2 kohdassa ja niiden 90 artiklan 2 kohdassa säädettyjen määräaikojen yhteenlaskemisesta seuraa, että ennakoilmoitusvelvollisuuden piiriin kuuluvien julkaisujen tarkistamisen määräaika on viisi kuukautta. Kun otetaan huomioon tämän määräajan merkitys, ilmoitusvelvollisuus on kantajan mukaan rajattava koskemaan ainoastaan julkaisuja, jotka koskevat unionin toimintaa suppeassa merkityksessä.
- 61 Parlamentti kiistää kantajan väitteet.
- 62 Ensinnäkin kantajan väitteen johdosta, jonka mukaan riidanalainen teos koskee Maltan sisäistä poliittista keskustelua (ks. edellä 57 ja 58 kohta), on syytä muistuttaa, että 4.1.2018 annettua päätöstä perustellaan pääasiallisesti sillä, että nimittävä viranomainen on katsonut, että riidanalainen teos koskee niin sanottua Panaman papereiden tapausta ja offshore-yrityksiä ja että koska tämä aihe liittyi parlamentin työhön, kantajan aikomuksesta julkaista mainittu teos olisi pitänyt ilmoittaa nimittävälle viranomaiselle etukäteen.
- 63 Tältä osin on syytä huomauttaa, että parlamentti antoi 8.6.2016 päätöksen (EU) N:o 2016/1021 tutkintavaliokunnan asettamisesta tutkimaan epäilyjä rahanpesuun, veronkiertoon ja veropetoksiin liittyvästä unionin oikeuden rikkomisesta ja unionin oikeutta sovellettaessa ilmenneistä hallinnollisista epäkohdista ja sen toimivallan, jäsenmäärän ja toimikauden keston määrittelystä (EUVL 2016, L 166, s. 10). Päätöksen 2016/1021 2 kohdasta ilmenee, että tutkintavaliokunnan suorittaman tutkimuksen oli määrä koskea muun muassa unionin kaikkien jäsenvaltioiden ja siten myös Maltan toimintaa.
- 64 Lisäksi on todettava, että vaikka PANA-valiokunnan toiminnan yhteydessä laadittu loppukertomus tosin on annettu riidanalaisen teoksen julkaisemisen jälkeen, loppukertomus tukee edellä 63 kohdassa esitettyjä lausumia siltä osin kuin siinä selostetaan paikan päällä tehtävää tutkimusta, jonka suorittajat oli todella lähetetty Maltalle 20.2.2017. Asiakirja-aineistoon liitetyistä tiedoista ilmenee myös, että riidanalaisen teoksen sivulla 86 selostettiin Maltan hallituksen erään ministerin vastaanottamaa kehoitusta saapua parlamentin valiokunnan kuultavaksi antamaan selityksiä, jotka liittyivät hänen Panamassa omistamaansa yhtiöön. Kyseisten tietojen perusteella on siten todettava, että PANA-valiokunnan työskentely liittyi tilanteeseen Maltalla erityisesti rahanpesua, veronkiertoa ja veropetoksia koskevan unionin oikeuden soveltamisessa mahdollisesti tehtyjen rikkomusten tutkimiseksi Maltalla.
- 65 Näin ollen on todettava, että riidanalaisen teoksen aihepiiri koski nimenomaan PANA-valiokunnan tehtäviä, koska valiokunnan velvollisuutena oli arvioida unionin jäsenvaltioiden ja muun muassa Maltan tilannetta rahanpesua, veronkiertoa ja veropetoksia koskevissa asioissa.
- 66 Lisäksi on todettava, että kantaja on väärässä väittäessään, ettei riidanalaisessa teoksessa lainkaan viitata unionin toimintaan ja että kyseisessä teoksessa käsitellään ainoastaan tutkimuksen kohdetta puhtaasti sisäisestä näkökulmasta.

- 67 Riidanalaisen teoksen otsikko ”Euroopan parhaat. Panaman paperit ja valta” nimittäin asettaa teoksen selkeästi eurooppalaiseen asiayhteyteen, varsinkin kun teoksen kannessa on tosinnettu Euroopan unionin lippu. Lisäksi riidanalaiseen teokseen sisältyy useita viittauksia unionin työskentelyyn ja sen toimielinjärjestelmään liittyviin henkilöihin. Tässä yhteydessä voidaankin mainita erityisesti viittaukset PANA-valiokunnan työskentelyyn, Maltan toimikauteen Euroopan unionin neuvoston puheenjohtajavaltiona ja erääseen Euroopan parlamentin jäsenen. Lisäksi riidanalaisessa teoksessa on liite, jossa käsitellään Brexitä ja mainitaan nimenomaisesti unionin sisämarkkinat.
- 68 Edellä todetun perusteella ei siten voida väittää, että riidanalainen teos koski vain ja ainoastaan Maltan sisäistä poliittista keskustelua eikä teoksen aihepiiri liittyisi millään tavoin unionin toimintaan. Siinäkin tapauksessa, että mainitun teoksen aihetta katsottaisiin käsitellyn ensisijaisesti kansallisesta näkökulmasta, koska siinä käsitellään Maltan politiikkaa ja maltalaisia poliitikkoja, nämä aihepiirit ovat joka tapauksessa olleet samalla PANA-valiokunnan työskentelyn kohteena. Näin ollen on katsottava, että riidanalaisen teoksen aihe liittyy unionin toimintaan. Lisäksi riidanalaiseen teokseen sisältyy edellä 67 kohdasta ilmenevin tavoin useita konkreettisia viittauksia unionin toimintaan.
- 69 Näin ollen on pääteltävä, että koska riidanalaisen teoksen kohde liittyy unionin toimintaan, ei voida katsoa, että parlamentti olisi tehnyt ilmeisen arviointivirheen tai syyllistynyt harkintavallan väärinkäyttöön katsoessaan, että julkaisuaikomuksesta olisi ollut ilmoitettava nimittävälle viranomaiselle henkilöstösääntöjen 17 a artiklan 2 kohdan mukaisesti.
- 70 Kantajan väite, jonka mukaan henkilöstösääntöjen 17 a artiklan 2 kohtaa on sovellettu 4.1.2018 annetussa päätöksessä virheellisesti ja hänen sananvapauttaan loukkaavalla tavalla, on siten hylättävä.
- 71 Toiseksi kantajan väitteestä, jossa esitetään, että nimittävä viranomaislainen olisi ottanut itselleen sille henkilöstösääntöjen 17 a artiklassa myönnettyä laajemman harkintavallan (ks. edellä 59 kohta), on syytä todeta, että nyt käsiteltävä kanne koskee yksinomaan 4.1.2018 annetun päätöksen laillisuutta eli siis kysymystä siitä, onko parlamentilla ollut perusteet todeta kantajaa koskevassa arviointikertomuksessa vuodelta 2016, että kantaja oli laiminlyönyt ilmoittaa nimittävälle viranomaiselle riidanalaisen teoksen julkaisemisesta vuonna 2016.
- 72 Samoin on syytä todeta, että edellä 49–51 kohdassa viitatuista oikeuskäytännöistä ilmenee, että unionin virkamiesten asettaminen henkilöstösääntöjen 17 a artiklaan sisältyvien kaltaisten velvoitteiden alaisiksi on oikeudellisesti hyväksyttävää. Mikään ei myöskään estä nimittävää viranomaista mainitsemasta arviointikertomuksessa yksittäistä tapausta erityisesti silloin, kun – kuten tässä tapauksessa – tapaus koskee henkilöstösäännöissä suoraan säädetyn selvän ja erityisen säännön rikkomista. Näissä olosuhteissa arviointikertomuksessa esitetty riidanalaisen arviointilausuman kaltainen huomautus ei yhtäältä ole ristiriidassa henkilöstösääntöjen jonkin säännöksen, kuten niiden 43 artiklan, kanssa, ja toisaalta sillä voi olla perusteltu tavoite, joka on asianomaisen varoittaminen ja kyseessä olevan henkilöstösääntöjen säännöksen rikkomisen toistumisen välttäminen (ks. vastaavasti tuomio 26.3.2015, CW v. parlamentti, F-41/14, EU:F:2015:24, 55 kohta).
- 73 Asiakirja-aineiston tarkastelusta ilmenee lisäksi, ettei kantaja esitä mitään konkreettista seikkaa, joka voisi osoittaa, että hänelle olisi määrätty jokin seuraamus sen lisäksi, että kyseinen riidanalainen arviointilausuma on pysytetty mainitussa arviointikertomuksessa, jonka osioon ”Käyttäytyminen” se sisältyy otsikon ”3. Sääntöjen ja menettelyjen noudattaminen” jälkeen. Edellä 69 kohdassa on kuitenkin todettu, että parlamentilla on ollut perusteet kieltäytyä poistamasta riidanalaisesta arviointilausumaa kantajaa koskevasta arviointikertomuksesta vuodelta 2016, koska kantaja oli jättänyt noudattamatta henkilöstösääntöjen 17 a artiklan 2 kohdan ensimmäistä alakohtaa.
- 74 Näin ollen on hylättävä kantajan väite, jonka mukaan nimittävä viranomaislainen olisi ottanut itselleen sille henkilöstösääntöjen 17 a artiklan 2 kohdassa myönnettyä laajemman harkintavallan.

- 75 Kolmanneksi kantajan väitteestä, jonka mukaan ilmoitusvelvollisuus olisi rajattava koskemaan vain julkaisuja, jotka koskevat unionin toimintaa suppeassa merkityksessä, kun otetaan huomioon henkilöstösääntöjen 17 a artiklan 2 kohdassa ja niiden 90 artiklan 2 kohdassa säädettyjen määräaikojen yhteisvaikutus (ks. edellä 60 kohta), on todettava, ettei tämä väite voi kyseenalaistaa edellä 70 kohdassa esitettyä johtopäätöstä, josta ilmenee, että nyt käsiteltävässä tapauksessa kantaja on jättänyt ilmoittamatta nimittävälle viranomaiselle aikomuksestaan julkaista teksti, jonka aihepiiri kuitenkin liittyi unionin toimintaan, ja siten jättänyt noudattamatta henkilöstösääntöjen 17 a artiklan 2 kohtaa. Parlamentti on esittänyt 4.1.2018 annetussa päätöksessä nimenomaan tämän toteamuksen, jonka perusteella kyseisen päätöksen laillisuutta on siten arvioitava.
- 76 Kyseisellä väitteellä ei siten ole merkitystä arvioitaessa 4.1.2018 annetun päätöksen laillisuutta, minkä vuoksi väite on hylättävä.
- 77 Koska kaikki 4.1.2018 annetun päätöksen kumoamiseksi esitettyjen kahden kanneperusteen tueksi esitetyt väitteet on hylätty, tästä seuraa, että kumoamisvaatimus on hylättävä.

Vahingonkorvausvaatimus

- 78 Kantaja vetoaa siihen, että hänelle on aiheutunut aineetonta vahinkoa sekä työpaikallaan että henkilökohtaisessa elämässään, koska valituksen hylkäämisestä tehty päätös perustui siihen, että nimittävä viranomais oli soveltanut henkilöstösääntöjä virheellisesti, ja henkilöstösäännöissä sallittua pitemmälle menevään harkintavallan käyttöön. Mainittu vahinko on kantajan mukaan vaikuttanut erityisesti hänen kirjalliseen toimintaansa. Kantaja väittää kärsineensä myös aineellista vahinkoa yhtäältä siksi, että häneltä on jäänyt saamatta ylennys, ja toisaalta siksi, että häntä kohtaan saatetaan ryhtyä kurinpitomenettelyihin 4.1.2018 annetun päätöksen johdosta. Kantaja vaatii sen vuoksi, että parlamentti veloitetaan maksamaan hänelle unionin yleisen tuomioistuimen harkitsema rahamäärä korvaukseksi hänelle aiheutuneeksi väitetystä aiheutuneesta aineettomasta vahingosta. Kantaja täsmentää lisäksi, että parlamentin päätös, jossa parlamentti on katsonut, ettei hänen ennakoilmoitustaan riidanalaisen teoksen toisesta painoksesta voitu ottaa tutkittavaksi, on vaikuttanut sen julkaisemista estävästi.
- 79 Parlamentti kiistää kantajan väitteet.
- 80 Ensinnäkin siltä osin kuin kantajan väitteet voidaan ymmärtää siten, että hän vaatii korvausta aineellisesta vahingosta, on muistutettava, että työjärjestyksen 76 artiklan d alakohdan vaatimusten täyttämiseksi kanteessa, jossa vaaditaan unionin toimielimen aiheuttamien vahinkojen korvaamista, on mainittava seikat, joiden perusteella voidaan yksilöidä muun muassa vahinko, jonka kantaja väittää itselleen aiheutuneen, sekä vahingon laatu ja laajuus (ks. vastaavasti tuomio 5.10.1999, Apostolidis ym. v. komissio, C-327/97 P, EU:C:1999:482, 37 kohta). Toiseksi vahingonkorvausvaatimus on jätettävä tutkimatta, jos kantaja ei ole osoittanut eikä edes väittänyt sellaisten erityisten sellaisten erityisten olosuhteiden olemassaoloa, joilla voidaan perustella sitä, että kantaja ei ole yksilöinyt kannekirjelmässä väitetyn vahingon määrää (ks. vastaavasti tuomio 23.9.2004, Hectors v. parlamentti, C-150/03 P, EU:C:2004:555, 62 kohta).
- 81 Nyt käsiteltävässä asiassa kantaja ei ole millään tavoin täsmentänyt väittämiensä aineellisen vahingon määrän laskentatapaa eikä perustellut tämän tekemättä jättämistä, joten hänen vaatimuksensa aineellisen vahingon korvaamisesta on jätettävä tutkimatta.
- 82 Toiseksi kantajan väittämän aineettoman vahingon korvaamista koskevasta vaatimuksesta on todettava, että kantaja katsoo kyseisen vahingon aiheutuneen siitä, että nimittävä viranomais olisi soveltanut henkilöstösääntöjä virheellisesti, sekä henkilöstösäännöissä sallittua pitemmälle menevästä harkintavallan käytöstä.

- 83 Tältä osin on kuitenkin todettava, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan unionin vastuu syntyy vain, jos seuraavat edellytykset täyttyvät: toimielimen, elimen tai laitoksen moitittu toiminta on lainvastaista, vahinko on todella syntynyt ja moititun toiminnan ja väitetyn vahingon välillä on syy-yhteys; nämä kolme edellytystä ovat kumulatiivisia (ks. tuomio 10.4.2019, AV v. komissio, T-303/18 RENV, ei julkaistu, EU:T:2019:239, 104 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 84 Jos yksi näistä edellytyksistä jää täyttymättä, vaatimus on kokonaisuudessaan hylättävä, eikä sopimussuhteen ulkopuolisen vastuun muita edellytyksiä ole tarpeen tutkia (ks. tuomio 13.12.2018, Wahlström v. Frontex, T-591/16, ei julkaistu, EU:T:2018:938, 127 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 85 Nyt käsiteltävässä asiassa on kuitenkin todettava, että kantajan esittämä vahingonkorvausvaatimus perustuu pelkästään 4.1.2018 annetun päätöksen väitettyyn lainvastaisuuteen.
- 86 Koska kantajan esittämän kumoamisvaatimuksen tarkastelun yhteydessä selostetuista syistä on todettu, ettei 4.1.2018 annettu päätös ole millään tavoin lainvastainen, on todettava, ettei parlamentin moititun toiminnan lainvastaisuutta koskeva edellytys täyty.
- 87 Seikoilla, jotka liittyvät päätökseen, jossa parlamentti on katsonut, ettei kantajan esittämää ennakoilmoitusta riidanalaisen teoksen toisen painoksen julkaisemisesta voitu ottaa tutkittavaksi, ei myöskään ole merkitystä nyt käsiteltävän kanteen yhteydessä, koska kanne on kohdistettu vain 4.1.2018 annettuun päätökseen, jolla parlamentti kieltäytyi poistamasta riidanalaista arviointilausumaa häntä koskevasta arviointikertomuksesta vuodelta 2016.
- 88 Kantajan vahingonkorvausvaatimus on näin ollen hylättävä.

Asian selvitystoimea koskeva vaatimus

- 89 Kantaja pyytää unionin yleistä tuomioistuinta kuulemaan erästä Maltan parlamentin jäsentä sekä erästä parlamentin jäsentä, jotka ovat korruption vastustamiseksi ja hyvän hallinnon edistämiseksi Maltalla aktiivisesti toimivia henkilöitä.
- 90 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan asianosaisten, jotka esittävät todistajien kuulemista koskevan pyynnön, on esitettävä täsmällisiä ja merkityksellisiä seikkoja, jotka selittävät, miltä osin pyydettyllä todistajanlausunnolla voi olla merkitystä asian ratkaisemisen kannalta (ks. vastaavasti tuomio 23.4.2018, Verein Deutsche Sprache v. komissio, T-468/16, ei julkaistu, EU:T:2018:207, 22 kohta oikeuskäytäntöviittauksineen).
- 91 Tässä tapauksessa kantaja ei ole ilmoittanut mitään nyt käsiteltävään asiaan liittyvää erityistä seikkaa selittääkseen syyt, joiden vuoksi kyseisten kahden todistajan kuuleminen voisi osoittautua tarpeelliseksi tai hyödylliseksi. Kantaja ei ole myöskään täsmentänyt, mitkä nyt käsiteltävään asiaan liittyvät seikat tai olosuhteet voisivat antaa aiheen todistajien kuulemiseen. Näin ollen kantaja ei ole osoittanut, että hänen pyytämänsä kahden todistajan kuuleminen olisi tässä tapauksessa merkityksellistä tai tarpeellista.
- 92 Lisäksi on todettava, että asiakirja-aineistoon jo sisältyvät aineelliset seikat riittävät käsiteltävänä olevan kanteen ratkaisemiseen.
- 93 Kantajan esittämää asian selvittämistoimea koskevaa pyyntöä ei näin ollen ole syytä hyväksyä.
- 94 Kaikki edellä esitetty huomioon ottaen kanne on kokonaisuudessaan hylättävä.

Oikeudenkäyntikulut

- ⁹⁵ Unionin yleisen tuomioistuimen työjärjestyksen 134 artiklan 1 kohdan mukaan asianosainen, joka häviää asian, velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut, jos vastapuoli on sitä vaatinut. Koska kantaja on hävinnyt asian, hänet on velvoitettava korvaamaan oikeudenkäyntikulut parlamentin vaatimusten mukaisesti.

Näillä perusteilla

UNIONIN YLEINEN TUOMIOISTUIN (ensimmäinen jaosto)

on ratkaissut asian seuraavasti:

- 1) **Kanne hylätään.**
- 2) **Mark Anthony Sammut velvoitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.**

Kanninen

Jaeger

Póltorak

Julistettiin Luxemburgissa 10 päivänä kesäkuuta 2020.

Allekirjoitukset